

Sygn. akt II Ka 690/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz (spr.) SO Anita Kowalczyk- Makuła
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Marka Kempki

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2023 r.

sprawy **skazanego D. B. C.**

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 7 lipca 2023 r. sygn. akt II K 95/23

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 690/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 7 lipca 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 95/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---	---	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	/Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>rażącą niewspółmierność wymierzonej kary łącznej orzeczonej wobec skazanego D. C., polegającą na wymierzeniu mu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności, przejawiającą się w zastosowaniu przez Sąd I instancji połączenia kar poprzez metodę asperacji ukierunkowanej na kumulację, podczas gdy bliskość czasowa pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami oraz charakter czynów stanowiących podstawę poszczególnych skazań, jak również sytuacja osobista D. C. przemawiały za zastosowaniem w stosunku do niego metody asperacji ukierunkowanej na absorpcję, poprzez wymierzenie mu kary łącznej w wymierze 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny 450 stawek dziennych po 50 zł każda;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Zarzut obrońcy okazał się niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej należy przypomnieć, że rażąca niewspółmierność kary łącznej występuje w sytuacji gdy, na podstawie ujawnionych okoliczności wpływających ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mających wpływ na wymiar kary można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy karą łączną orzeczoną przez Sąd pierwszej instancji, a sankcją, którą należałoby wymierzyć przy prawidłowym zastosowaniu reguł wymiaru kary łącznej ujętych w art. 85a kk. Nieprzypadkowo przecież ustawodawca w art. 438 pkt 4 kpk użył zwrotu „rażąca”.

Art. 85 a kk zawierał dyrektywy wymiaru kary łącznej o charakterze prewencyjnym zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej, nakazując Sądowi przy orzekaniu kary łącznej, brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze

i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby

w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przedmiotowe

dyrektywy oznaczają potrzebę wymierzenia takiej kary łącznej, która będzie odpowiadała społecznemu poczuciu

sprawiedliwości oraz dającą gwarancję zwalczania

przestępczości. W przeciwnym razie kara zbyt łagodna, po pierwsze oznaczałaby pewne przyzwolenie nie tylko wśród skazanych, ale również i społeczeństwa na popełnianie czynów zabronionych i

to wielokrotnie, po drugie rodziłaby poczucie niesprawiedliwości, a po trzecie godziłaby w porządek prawny.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej czy też szerzej ogólnie kary jest zarzutem z kategorii ocen i jest skuteczny jedynie wówczas, gdy co prawda orzeczona kara mieści się w ustawowych granicach, to jednak nie uwzględnia należyście dyrektyw wymiaru kary o czym była mowa powyżej. Indywidualizacja kary łącznej w każdym konkretnym przypadku należy do Sądu wydającego wyrok, który orzekając w granicach określonych przez ustawę, poza stosowaniem ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, uwzględnieniem oceny całokształtu ujawnionych okoliczności, powinien mieć na uwadze okoliczności, które ujawniły się po wydaniu poprzednich wyroków oraz wzgląd na prewencyjne cele karania zarówno w indywidualnym, jak i społecznym aspekcie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić,

iż Sąd Rejonowy prawidłowo i należyście rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonych kar łącznych – pozbawienia wolności i grzywny, czemu dał wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia.

Sąd pierwszej instancji poczynił szeroki oraz logiczny wywód tak w zakresie wyboru zasady łączenia kar - asperacji, jak również wymiaru kar, a także nie pominął okoliczności podniesionych w zarzucie przez obrońcę. Uzupełniając wywód Sądu I instancji należy wskazać, że czyny oskarżonego rzeczywiście posiadały bliski związek czasowy, ale godziły

w inne dobra i inne przepisy ustawy karnej.

Sąd Rejonowy wskazał uprzednią karalność skazanego oraz wnioski opinii o skazanym z zakładu karnego, z której co prawda wynika, że obecnie zachowanie skazanego ocenić należy jako dobre, jednakże w ocenie Sądu nie stanowi to podstawy do uwzględnienia argumentacji obrońcy. Skazany przebywa w zakładzie karnym od 25 maja 2022 roku, a jego początkowe zachowanie było negatywne. Skazany jest krytyczny wobec swoich zachowań, ale częściowo usprawiedliwia je wpływem środowiska na podejmowane decyzje. Należy podkreślić karalność skazanego już od 2015 roku, a więc trudno uznać, że popełnione przestępstwa objęte wyrokiem łącznym stanowią jednorazowe wydarzenia w jego życiu. W tych okolicznościach biorąc nawet pod uwagę aktualne wnioski opinii z Zakładu Karnego o skazanym, podjętą przez skazanego pracę nie może być mowy o złagodzeniu orzeczonej kary łącznej. Uwzględnienie apelacji stanowiłoby niejako w pewien sposób premiowanie przecież negatywnej postawy skazanego związanej z lekceważącym naruszaniem porządku prawnego przez ostateczne lata, co świadczy jednocześnie o jego wysokim stopniu demoralizacji.

Orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, o co wnosili obrońca, spowodowałoby w pewien sposób „darowanie” prawie w całości kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18 listopada 2021 roku w sprawie o sygn. II K 405/21, w wymiarze roku pozbawienia wolności.

Pozytywna postawa skazanego w jednostce penitencjarnej w chwili obecnej, zachowanie zgodne z regulaminem nie może być nadmiernie eksponowane, w sytuacji gdy taka postawa - praca, zachowanie zgodne z obowiązującymi normami w prawidłowo funkcjonującym społeczeństwie jest przeciw normą. Pozytywny proces resocjalizacji jak również wola skazanego pracy nad sobą jakkolwiek są zjawiskiem pozytywnym oraz jak najbardziej pożądanym to również nie można im nadawać nadmiernej rangi. Finalnie należy również przypomnieć, iż jednym z podstawowych obowiązków skazanych wynikających z art. 116 § 1 pkt 1 kodeksu karnego wykonawczego jest przestrzeganie przepisów określających zasady i tryb wykonywania kary, ustalonego w zakładzie karnym porządku oraz wykonywania poleceń przełożonych i innych osób uprawnionych, a w szczególności poprawne zachowanie się. Skazany podejmując działania niezgodne z prawem musiał liczyć się z ewentualnymi negatywnymi konsekwencjami dotyczącymi nie tylko jego, ale również członków jego rodziny.

Reasumując Sąd Okręgowy nie dopatrył się przesłanek przemawiających za złagodzeniem orzeczonej wobec skazanego przez Sąd Rejonowy kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności i grzywny 550 stawek dziennych po 50 zł stawka, bowiem obrońca nie przedstawił żadnych nowych okoliczności, które nie zostałyby uwzględnione przez Sąd Rejonowy, przemawiających za uwzględnieniem wniesionej apelacji. Zatem wywieść należy, iż

<p>sankeja karna zaproponowana przez Sąd Rejonowy jest sprawiedliwa, słuszna i nie nosi cech, o jakich stanowi art. 438 pkt 4 kpk. Wobec tego brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, tym bardziej, że w zakresie kary grzywny skarżący nie wskazał okoliczności wskazujących na zasadność zmniejszenia ilości stawek dziennych.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze dwóch lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności i kary grzywny 450 stawek dziennych po 50 zł stawka.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Bezzasadność zarzutów podniesionych przez obrońcę skazanego skutkowałą bezzasadnością wniosku.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	-----
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	-----
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 7 lipca 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 95/23 – utrzymany w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionego przez obrońcę skazanego zarzutu i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

II.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk i zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, jednocześnie stwierdzając, że wydatki postępowania ponosi Skarb Państwa. Za taki rozstrzygnięciem przemawia sytuacja materialna skazanego, w tym perspektywa odbycia kary pozbawienia wolności.

7. **PODPIS**